

Acele de ceasornic se întâlnesc la fix

Erw Magdo

Pe valuri cu unde în marea eternă,
Răzbatem și străbatem prin nemărginiri
Și clipă de clipă, clipim ca o lanternă,
Privindu-ne în suflete, a sacrelor trăiri.

Spre oriunde ne ramificăm, din static
În levitații, fluid și atemporal, găsind
În gânduri răspunsuri clare și curățiri,
Să facem ordine, dezordinea luminând.

Peste hotare zburdalnic răsar răsaduri,
A tot ceea ce mințile noastre-au proiectat,
Paradisuri ample, ca primăverilele păduri,
Unde inima e întronată pe un sfeșnic sculptat.

Zumzete de versuri ne curg prin timpane,
Se scurg ca orele pe ceasurile calculate
Infinit, definind cu finețe, clădind coloane
Prin peste tot, construcții în multiversalitate.

Și pe unde AUM mai rătăci pân' la regăsire,
Prin negăsiri de altceva, decât tot pe sine.
Cu suspine luăm aer în piept, întru devenire
Și trezirea aduce zâmbete de epifanie pline.